

Náš byt: Ako to vidím ja

Ze života | 21.4.2013 @ 21.28

Vďaka Pánu, máme kde bývať. Je to malý byt. Maximálne môžeme prijať na návštevu piatich ľudí, ale na pohodlné posedenie iba štyroch. Do Kolína je to asi 5km. Čo je horšie, že autobusy počas týždňa chodievajú tak dva až trikrát denne a cez víkend už vôbec nie. Tím, že auto si nemôžeme dovoliť, pretože by sme to finančne neutiahli, tak musíme jazdiť na kole. Mój manžel každé ráno jazdí do práce na kole. Je mi ho moc ľúto. Mohol by aj autobusom, ale musel by skoro vstať a platiť celkom dosť na to, že ho autobus dovezie jenom na kraj Kolína a pak aj tak musí ísť vyše kilometer pešo. Máme tu cyklostezku a ta je rovná a dosť pohodlná, iba nesmie fúkať protivietor. Cez týždeň aj cez víkend máme stále aktivity v Kolíne, sme stále v behu.

Tak ako každá žena by som samozrejme mala v domácnosti poriadok a všetko tak ako má byť. No teraz je to trochu iné. Zatiaľ spíme na gauči, ktorý je úzky a malý. Keď ráno vstávam, vidím všade iba krabice naskladané po strane alebo vyrezané zbytky z kartónu na hromade. Pozriem sa na strop, kde sa nachádza zopár polepených céďčiek. Napokon sa pozriem na skriňu, ktorá bola pôvodne určená na školné papiere. Kuchyňa je malá a naozaj v nej môže byť iba jeden. Na úžasne vyzerajúcom sporáku fungujú iba dve plotny z štyroch. Elektrická rúra je nepoužiteľná. Mám v svojej malej kuchynke dva drezy, no nemám kde dať odkapávač. Keď idem ďalej do chodbičky, vidím na strope mokrú spôsobenú zle postavenou strechou a cítim zatuchnutý pach, ktorý je ťažké vyvetrať. Keď vonku prší, omietka opadáva. Na chodbe občas suším prádlo alebo tam schovávame kola pred dažďom.

Vedľa sprchy v kúpeľne je zbytočná stena, ktorá sa nedá na nič použiť, iba zaberá miesto. Na streche domu je prestrená veľká modrá plachta, z ktorej visí niekoľko fliaš a držia ju pred vetrom. Plachta má zabrániť vode aby tiekla cez strechu do bytu. Ponáhľam sa na autobus, chcem sa dostať cez kapuru, ktorá sa vždy zamyká, ale zámok za zasekáva. Chvíľu zápasím, nakoniec sa mi to podarí a utekám.

Pres to všetko mi hlavou prebehne iba: Vďaka Bohu, máme kde bývať. Som predsa moc vďačná Bohu za to že ho známe a že môžeme s Ním žiť a začať každý nový deň v Jeho prítomnosti.

Prajem Vám pekný deň, deň plný radosti a pokoja.

Ana-Maria Bubanová

<http://ampm.buban.cz/ze-zivota/nas-byt-ako-to-vidim-ja/>

Copyright © 2012 Ana-Maria + Michael. All rights reserved.